

‘கர்த்தரைத் துதியுங்கள்’

“எக்காள தொனியோடே அவரைத் துதியுங்கள்; வீணையோடும் சுரமண்டலத்தோடும் அவரைத் துதியுங்கள்.

தம்புரோடும் நடனத்தோடும் அவரைத் துதியுங்கள்; யாமோடும் தீங்குழலோடும், ஓசையுள்ள கைத்தாளங்களோடும் அவரைத் துதியுங்கள்”.

மேற்கூறப்பட்ட சங்கீதம் 150 : 3, 4, 5 வசனத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாய் அமைந்துள்ள பாடல்கள்தான் கீர்த்தனை. மேற்கத்திய இசைக்கருவிகளை தவிர்ந்து, வீணை, சுரமண்டலம், தம்புரு, யாழ், குழல், போன்ற இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி பாடுவதற்கு நம் கீர்த்தனைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் நிகராகாது.

ஒவ்வொரு கீர்த்தனைப் பாடல்களின் பின்னணியில் அந்தப் பாடல் ஆசிரியர்களின் தியாகமும், கிறிஸ்துவுக்காக அவர்கள் பாராட்டின பக்தி வைராக்கியமும் அடங்கியிருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஒத்தாசையுடன் எழுதப்பட்ட இந்த கீர்த்தனைப் பாடல்களில் ஜீவன் உண்டு என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இந்த கண்ணி யுகத்தில் அனுதினமும் எத்தனை எத்தனையோ பாடல்களைக் கேட்கிறோம், ரசிக்கிறோம். ஆனாலும் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் நம் இதயத்தை ஊடுருவி, நம்மை தேவனோடு இணைப்பதில் கீர்த்தனைப் பாடல்களுக்கு இணை எதுவும் இல்லை என்று சொல்லலாம். ஒவ்வொரு கீர்த்தனைப் பாடல்களும் அபிஷேகத்தில் நிறைந்து எழுதப்பட்டவை. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாக எழுதப்பட்ட பாடல்கள் ஆயினும் இன்னும் நம்மை உயிர்ப்பிக்கும் விதத்தில் கீர்த்தனைகள் அமைந்துள்ளன.

கிறிஸ்துவிடம் என்னை அதிகமாக நெருங்கி சேரும்படியாய் ஏவின ஒரு கீர்த்தனைப் பாடலின் பின்னணியைப் பார்ப்போம்.

இங்கிலாந்தை சேர்ந்த சாரா பிளவர் ஆடம்ஸ் அம்மையார் அவர்கள் தம் இளவயதில் தாயாரை இழந்து வாடினார். இவரும் இவரது தங்கையும் தந்தையாரின் பராமரிப்பில் வாழ்ந்து வந்தனர். சாரா பிளவர் அம்மையார் மிகச்சிறந்த நாடக நடிகராகத் திகழ்ந்தார். இந்நிலையில் சாரா பிளவர் காச நோயால் பீடிக்கப்பட்டு நடிப்பிலிருந்து விலகி, இலக்கியத்தில் ஆர்வம் செலுத்தினார். சில நாட்களில் தந்தையும் காலமானார்.

அந்த இரவு நேரம் சாரா பிளவர் ஆடம்ஸ் அம்மையார் தம் வாழ்வின் கடினப் பாதையைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். எத்தனை வேதனைகள்? எவ்வளவு பாடுகள்? என்று சிந்தித்தவாறு அயர்ந்து உறங்கினார். ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் பழைய ஏற்பாட்டு பக்தனாகிய யாக்கோபு, பெத்தேலில் கண்ட

கனவினைக் கண்டார். துயிலெழுந்த அம்மையார் அந்தக் கனவை எண்ணியபடி

“எந்தவொரு கடினமான சூழ்நிலையிலும் ஆண்டவர் தம் அடியாருக்கு உதவுவார்” என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றார். இந்நம்பிக்கையின் விளைவாக ஒரு பாடல் எழுத தொடங்கினார். அந்தப் பாடல் தான்

“உம்மண்டை கர்த்தரே” எனும் பாடல்தான் டைட்டானிக் கப்பல் மூழ்கும் நிலையில் இருந்த போது, இசைக்கருவி வாசிப்போர் “உம்மண்டை கர்த்தரே – நான் சேரட்டும்” என்ற பாடல் வரியை இசைக்க, அனைவரும் ஆண்டவர் மேல் நம்பிக்கை வைத்து இப்பாடலைப் பாடத் தொடங்கினார். இந்த ஆங்கிலப் பாடலின் கருத்தை உணர்ந்த சந்தியாகு ஐயர் அவர்கள், கீர்த்தனை வடிவில் ஒரு பாடலை எழுதினார். (கீ.169) அப்பாடல் தான்,

தேவனே நான் உமதண்டையில் - இன்னும் நெருங்கிச்

சேர்வதே என் ஆவல் பூமியில்...

ஆம், எந்த சூழ்நிலையில் நாம் இருந்தாலும் ஆண்டவர் பேரில் உள்ள நம்பிக்கையை விட்டு அகலாமல் அனுதினமும் அவரண்டையில் கிட்டி சேருவோம்.

நாம் முன்னோர்கள் மூலமாக நாம் பெற்றுக் கொண்ட இந்த பொக்கிஷத்தை நம் இளைய தலைமுறையினருக்கும் அறிமுகம் செய்ய வேண்டியது நம் கடமை. கீர்த்தனையின் மகிமை அறக்கட்டளைக்கு என்னுடைய அன்பான ஓர் வேண்டுகோள் என்னவென்றால், கீர்த்தனைப் பாடல்களின் மொழிநடை சற்று கடினமாக இருப்பதால் நம் இளைய தலைமுறையினரால் உணர்ந்து பாட இயலவில்லை. எனவே கீர்த்தனைப் பாடல்களின் பொருள் மற்றும் ராகம் மாறாமல் இன்னும் எளிமையான மொழிநடையில் எல்லோரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் மாற்றங்கள் கொண்டு வர வேண்டும்.

கீர்த்தனைப் பெருவிழா அங்கத்தினர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி.சசிகலா ரவிசந்திரன்

கோயமுத்தூர்